

NOWE ŻYCIE

Organ Tymczasowego Komitetu Szczuczynskiego powiatu, obwodu Białostockiego Zachodniej Białorusi.

Nr. 8

Piątek, 3 listopada 1939 r.

Moskwa, Kreml, towarzysze Stalinowi.

W dniu wielkiej uroczystości wyzwolenia Zachodniej Białorusi spod jarzma ciemnoty i ciemnoty — dozwolimy Narodowemu Zgromadzeniu w imieniu wszystkich pracujących Zachodniej Białorusi, siemy Wam, naszemu, bezgranicznie ukochanemu Towarzyszu Stalinowi, nasze pióro i pozdrowienia!

Drogi Josif Wissarionowicz! Jesteśmy bezgranicznie wdzięczni Wam i całemu wielkiemu narodowi Sowietów za okazaną nam pomoc.

Nigdy, naród Zachodniej Białorusi nie zapomni tych historycznych dni, kiedy odana i natchniona Wami, Towarzyszu Stalin, potężna Robotniczo-Wojskowa Czerwona Armia na zawsze wyzwoliła miasta i wioski Zachodniej Białorusi i Zachodniej Ukrainy spod jarzma polskich obszarników i kapitalistów.

Długi czas wzdychał nasz kraj pod jarzmem polskich panów Szajka rabuszników-obszarników i kapitalistów niechętnie rabowali masę pracujących, rozpalała nacjonalną nienawiść.

Glód ziemi, bezrobocie, wygnanie mas, bezprawie i nacjonalne uciskanie, śmierć i choroby — taki był udział pracujących mas Zachodniej Białorusi, za rąk polskich kapitalistów i obszarników.

Cierpieliśmy długie lata, ale byliśmy zawsze przekonani, że Wielki Stalin i cały 170 milionowy Sowietcki naród nie zapomną o nas i że prędko nadejdzie czas, kiedy i my, naród Zachodniej Białorusi, będziemy zniśczeni i zniszczymy w przyjaźni i wzajemnej pomocy wszystkich narodów wielkiego i potężnego Sowietckiego Socjalistycznego Związku.

Tylko Wasze ojcowskie trośczenie się rodzi nasz Towarzyszu Stalin, uratowało naród Zachodniej Białorusi od obywatelskiej i zabezpieczyło

nam drogę ratunku od nędzy i zniszczenia.

Nigdy, miasta i wioski Zachodniej Białorusi nie miały takiego jasnawego, pełnowartościowego życia, jak w te uroczyste dni.

Serca wyzwolonego narodu biją nieograniczoną miłością i wdzięcznością dla Was, naszemu ojcu i nauczycielu.

Wyrażając wolę wszystkich pracujących, całego wyzwolonego narodu Zachodniej Białorusi, my, deputowani Narodowego Zgromadzenia, z ogromną radością i jednomyślnie głosujemy za Władzą Sowietką, za przyłączeniem do Związku Sowietkich Socjalistycznych Republik, za likwidacją ziem obszarników, za nacjonalizacją banków i większych przedsiębiorstw.

Przyjmując te postulaty wyszliśmy z niezłomnego założenia, że tylko Władza Sowietka, tylko kierowana jednomyślnie z wielką radością narodów Sowietckiego Związku, zabezpieczy nam radość i szczęśliwe życie.

Pod jasnym słońcem Stalinowskiej Konstytucji, pracujący Zachodniej Białorusi będą mieli nowe, swobodne i szczęśliwe życie.

Pod wielkim Słoneczkiem partii Lenina — Stalina, my razem z narodami Sowietckiej strony pojedziemy do światłego szczytu komunizmu.

Niech żyje Stalinowski gwiazdozbiór braterskich Sowietckich Socjalistycznych Republik!

Niech żyje wielka przyjaźń narodów! Niech żyje nasza oswobodzicielka — niezłomna Robotniczo-Wojskowa Czerwona Armia!

Niech żyje wielki wodz, przyjaciel i nauczyciel pracujących całego świata — nasz STALIN!

(Przyjęto jednomyślnie na posiedzeniu Białoruskiego Narodowego Zgromadzenia 24 października 1939 roku.)

Внеочередная 5-я сессия Верховного Совета СССР 1-го созыва

СОВМЕСТНОЕ ЗАСЕДАНИЕ СОВЕТА СОЮЗА И СОВЕТА НАЦИОНАЛЬНОСТЕЙ

31 октября 1939 года

31 октября в 7 часов 30 минут вечера в зале заседаний Верховного Совета СССР в Кремле состоялось открытие внеочередной 5-й Сессии Верховного Совета СССР 1-го созыва.

Председательствует Председатель Совета Союза депутат тов. А. А. Андреев. За столом президиума — Председатель Совета Союза депутат тов. А. А. Андреев, Председатель Совета Национальностей депутат тов. Н. М. Шверник, их заместители — депутаты тов. Т. Д. Лысенко и тов. Т. Ч. Асланова. В ложах товарищи Н. В. Сталин, В. М. Молотов, К. Е. Ворошилов, А. М. Каганович, М. И. Калинин, А. В. Микоян, А. А. Жданов, Н. С. Хрущев, Л. Н. Берия, Г. М. Маденков, М. Ф. Шкляр, Н. А. Булганин, А. Я. Вышинский, А. Ф. Горкин, С. М. Буденный, члены Президиума Верховного Совета СССР и Народные Комиссары. Поименное товарища Сталина, руководителей партии и правительства сопровождается долгой, полной воодушевления овацией. В зале раздаются возгласы: «Ура великому Сталину!». «Да здравствует товарищ Сталин!».

Перед открытием Сессии по предложению тов. Андреева Верховный Совет СССР почтительно вспоминает наших воинов, павших на территории Польши при освобождении народов Западной Украины и Западной Белоруссии от рабства капитализма.

Затем тов. Андреев объявляет внеочередную 5-ю Сессию Верховного Совета СССР открытой и оглашает повестку дня, касающуюся на рассмотрение Верховного Совета СССР.

Тов. Андреев А. А. сообщает о том, что в Москву прибыли и присутствуют на Сессии Верховного Совета СССР полномочные комиссии Народных Собраний Западной Украины и Западной Белоруссии. От имени депутатов Верховного Совета СССР тов. Андреев под бурные аплодисменты и возгласы «Ура» поднимает членов полномочных комиссий Народных Собраний Западной Украины и Западной Белоруссии и в их лице — братские народы Западной Украины и Западной Белоруссии — с освобождением от гнета

польских помещиков и капиталистов нашей доблестной Красной Армией.

Раздельным голосованием по палатам Верховный Совет СССР единогласно утверждает следующий порядок дня:

1. О внешней политике Правительства Союза Советских Социалистических Республик.

2. Заявление полномочной комиссии Народного Собрания Западной Украины.

3. Заявление полномочной комиссии Народного Собрания Западной Белоруссии.

По предложению депутата Бурмистенко М. А. Верховный Совет СССР раздельным голосованием по палатам принимает решение — все вопросы принятого порядка дня внеочередной 5-ой Сессии Верховного Совета СССР заслушать и обсуждать на совместных заседаниях Совета Союза и Совета Национальностей.

С докладом о внешней политике Правительства выступил встреченный продолжительной бурной овацией Председатель Совета Народных Комиссаров СССР и Народный Комиссар Иностранных Дел тов. Молотов В. М.

По окончании доклада тов. Молотова депутат т. Кузнецов А. А. выносит предложение: в связи с непрерывающей ясностью и последовательностью внешней политики Правительства СССР — принять по докладу Председателя Совета Народных Комиссаров СССР и Народного Комиссара Иностранных Дел тов. Молотова не открывать. Верховный Совет СССР единогласно принимает это предложение.

Затем по предложению депутата т. Кузнецова Верховный Совет СССР, раздельным голосованием по палатам, единогласно принимает следующее постановление:

«Верховный Совет Союза Советских Социалистических Республик, заслушав доклад Председателя Совета Народных Комиссаров СССР и Народного Комиссара Иностранных Дел тов. Молотова Вячеслава Михайловича о внешней политике Правительства, постановляет: одобрить внешнюю политику Правительства».

Narodowe Zgromadzenie Zachodniej Białorusi.

Rano obudził się ubrany w świąteczne szaty Białystok. Lud pracujący od samego rana zapelnia ulice. Panuje nastrój przedświąteczny. Dzień 28 października jest nową kartą w historii wyzwolonych narodów Zachodniej Białorusi i zapisze się jako dzień najbardziej radośny i szczęśliwy. Dzisiaj rozpocznie swoje obrady Narodowe Zgromadzenie Zachodniej Białorusi.

O 11-ej godzinie rano deputowani z czerwonymi opaskami, portretami Lenina i Stalina zapelniają salę miejskiego teatru. Deputowani — włościanki po raz pierwszy swobodnie, bez lęku ubrały swoje narodowe stroje. Zebrali się lepsi ludzie narodów Zachodniej Białorusi. W łóżach: sekretarze C. K. K. P. (b) B. tow. Ponomarenko, Grekowa, Malin, przewodniczący S.N.K. B.S.S.R. tow. Kisielew, przewodniczący Wyższej Rady B.S.S.R. tow. Natalewicz, pisarze Janka Kupała, Jakób Kołos i inni. Sala ozdobiona wianostymi napisami: „Niech żyje wszechmogąca rodzina — wielki Sojusz Sowieckich Socjalistycznych Republik”. „Niech żyje Białoruska Sowiecka Socjalistyczna Republika”.

Scena ozdobiona czerwonym pluszem. W głębi widnieją portrety Lenina, Stalina, oraz napisy „Niech żyje naród pracujący Zachodniej Białorusi”, „Niech żyje Sojusz robotników i włościan”, „Niech żyje Białoruskie Zgromadzenie Narodowe”.

O godzinie 12-ej za stołem prezydyalnym zasiada najstarszy wiekiem deputowany Narodowego Zgromadzenia 68 letni biedny włościanin — wsi Mosewicz, pow. Wolkowskiego, tow. Strug Stefan Franciewicz.

On wygłasza mowę wstępną; Towarzysze deputowani, mnie jako najstarszemu deputowanemu wypadł ogromny zaszczyt zagać Narodowe Zgromadzenie Zachodniej Białorusi.

Jednym porywem deputowani wstają z miejsc i urządzają dłuższą owację. Wznoszą się okrzyki: „Niech żyje wielki Stalin”. „Hurra”.

Deputowani długo nie dają Strugowi kontynuować mowy. Z sali, balkonu, dobiegają radosne pozdrowienia towarzysząc Stalinowi, Molotowi, Woroszyłowi, rządowi Sowieckiemu, narodowi Sowieckiego Sojuszu i jego heroicznej Czerwonej Armii, która podała bratnią dłoń pomocy narodowi Zachodniej Białorusi i Zachodniej Ukrainy.

Deputowany Sewko w imieniu przedstawiciela delegacji z województwa proponuje wybrać prezydium Narodowego Zgromadzenia w składzie czterdziestu osób.

Osobowym głosowaniem jednogłośnie wybrano do prezydium deputowanych: Struga, Łojkę, Maszewickiego, Gniadka, Drużynina, Kalinina, Djaczuka, Kołodkę, Prytyckiego, Kołosowską, Szokobę, Garasiuka, Pawłowskiego, Piatusza, Osipowicza i innych. To są wszyscy włościanie, robotnicy, przedstawiciele inteligencji.

Słowo prosi deputowana Kapłan K. S. Ona proponuje wybrać

do honorowego prezydium towarzyszy Stalina, Molotowa, Kaganowicza Woroszyłowa, Kalinina, Andrejewa, Żdanowa, Nikojana, Chruszczewa, Beryja i Szwernika.

Kiedy deputowana Kapłan wymieniła imię towarzysza Stalina, na sali wybuchła owacja, która przeciągnęła się kilka minut. Ze wszystkich brzegów sali w białoruskim, ewrejskim, polskim, rosyjskim językach rozległy się gorące słowa umiłowania i wdzięczności deputowanych dla towarzysza Stalina:

Wielkiemu Stalinowi — Hurra! Niech żyje mądry Wódz, ojciec i nauczyciel towarzysz Stalin!

Niech żyje partja komunistyczna!

Niech żyje głowa Sowieckiego rządu towarzysz Molotow!

Niech żyje Czerwona Armia i jej wódz towarzysz Woroszyłow!

Deputowani z entuzjazmem i z głębokim wzruszeniem długo oklaskują.

Na sali rozlegają się długo niemilkące okrzyki.

Niech żyje Sowiecka polityka pokojowa!

Precz z białym orłem, do diabła go!

Dość uginać karki białorusinów przed panami!

Prawdziwą radość narodu wyzwolonego z pod jarzma rabuszników potęguje burzliwa owacja, kiedy wpływa wniosek wybrania towarzysza Stalina honorowym przewodniczącym Narodowego Zgromadzenia.

Znów rozlegają się okrzyki radości i pozdrowienia: — „Towarzysze doczekaliśmy się swiatłych dni”. „Sława Czerwonej Armii, ojcu Stalinowi pozdrowienie”. „Hurra!” „niech żyje Stalinowska przyjaźń narodów”.

Po wyborach sekretariatu i Komisji mandatowej słowo dla ogłoszenia porządku dziennego w imieniu przedstawicieli delegacji wojewódzkich otrzymuje deputowany Maszewicki.

On proponuje zatwierdzić następujący porządek dzienny:

1. O władzy państwowej
2. O przyłączenie Zachodniej Białorusi w skład B. S. S. R.
3. O Konfiskacie ziem Obszarników.
4. O nacjonalizacji banków i większych przedsiębiorstw.

Deputowany Dąbrowski popiera wniosek deputowanego Maszewickiego i proponuje go zatwierdzić. Długo niemilkącymi oklaskami reaguje sala na jego propozycję. Porządek dzienny wniesiony przez deputowanego Maszewickiego jednogłośnie został przyjęty.

Po 15 minutowej przerwie, Narodowe Zgromadzenie przystępuje do wysłuchania sprawozdania z pierwszego punktu porządku dziennego o władzy państwowej.

Ze sprawozdaniem występuje deputowany Prytycki, robotnik prześladowany i torturowany przez władze polskie.

Deputowani ciepłym wzrokiem spotykają ukazanie się towarzysza Prytyckiego na trybunie. Sprawozdawca zaczyna swoją

świetnie skondensowaną mowę ogłoszeniem:

Długie lata narody Zachodniej Białorusi były odłączone od swoich braci białorusinów, Białoruskiej Socjalistycznej Republiki. W tym czasie, kiedy narody Sowieckiego Sojuszu, w tej liczbie i Sowiecka Białoruś, przyjaźnie budowały nowe życie, życie sprawiedliwe, bogate, jaskrawe, słoneczne, wtedy właśnie nieszczęśliwy lud pracujący Zachodniej Białorusi pozostawał pod jarzmem polskich okupantów obszarników i kapitalistów.

Władcy pańskiej Polski traktowali narody Zachodniej Białorusi jak niewolników, pozbawili ich wszelkich praw ludzkich, ohydnie, cynicznie deptali ich godność ludzką, odebrali im rodzinę, język macierzysty, zamknęli szkoły, pozbawili możliwości czytania gazet. Nasze smolowcowe lasy, nieobjęte pola, błękitne jeziora i rzeki, nasze sady i ogrody — wszystkim tym zawładnęli rabusznicy Radziwiłowie, Poniatowscy, Bekkowie i tym podobni jaśniewielmożni bandyci.

Oni na czysto obrabowali białoruski naród. Rabując naród i dzierżąc ster władzy w swoich rękach, panowie krzykli o szerokiej demokracji. Te krzyki były okryte dymową zasłoną, która dopomogła im obrobić swoje brudne interesy — rabować trud pracujących.

Sprawozdawca przytacza dalej słowa towarzysza Stalina o burżuaznej i o sowieckiej demokracji, wypowiedziane przez tego wielkiego Wodza i nauczyciela na VIII nadzwyczajnym wszechzjazdzie Sowietów. Tow. Prytycki mówi zatem o charakterze sowieckiego socjalistycznego demokratyzmu.

Znów burza owacji. Znów sala stojąc gorąco pozdrawia twórcę Konstytucji Sowieckiego Sojuszu, wielkiego Stalina. Znów się rozlegają okrzyki „Niech żyje Władza Sowiecka”. „Niech żyje niezłomna potęga Sowieckiego Sojuszu i jego sławni stachanowcy, konstruktorzy armat i granatów, jakimi zostali rozgromieni panowie-zniewolciciele Zachodniej Białorusi”. Sprawozdawca kontynuuje mowę o ustroju Sowieckim. On mówi o ogromnych osiągnięciach sowieckiego narodu posługującego się wielkimi demokratycznymi prawami o stałych niestudziennych wysiłkach rządu Z.S.S.R. sowieckiej władzy, która dba o człowieka, zaczynając od niemowlęcia, do jego głębokiej starości.

Zatem tow. Prytycki zapytuje deputowanych:

Jaką sobie wybieramy Władzę? Wszyscy wstają. Roznosi się potężna jednogłośnie odpowiedź:

Władzę Sowiecką. Tylko Władzę Sowiecką. Sprawozdawca ponownie zadaje pytanie: Może wybieramy poprzednią pańską Władzę. Może gotowi jesteśmy presić o powrót panów? Może chcemy jaśniewielmożnej demokracji? Nie, nie, nie, nigdy — rozlega się piorunująca odpowiedź.

Chcemy, aby nas ogrzewały promienie Stalinowskiej Konstytucji. My deputowani włościanie upoważnieni jesteśmy głosować tylko za Władzę Sowiecką.

I razem ze wszystkimi deputowanymi tow. Prytycki w czasie tych zgodnych niemilkących okrzyków całej sali, powiada:

Słusznie, towarzysze, już nigdy nie będzie panów na polach Zachodniej Białorusi. Naród Zachodniej Białorusi już głosował za Władzę Sowiecką. On głosował za Władzę Sowiecką, wzruszony radosnym spotykaniem Czerwonej Armii, kwiatami, jakimi były zasypane karne szeregi niepokonanej Robotniczo-Włościańskiej Czerwonej Armii, oswobodzicielka Zachodniej Białorusi. Nasz Naród głosował za Władzą Sowiecką wspólnym, szybkim zawiadnięciem ziemi obszarników, nasz naród głosował za Władzą Sowiecką burzliwymi oklaskami i okrzykami „Hurra” przy każdym wspomnieniu słowa Stalin. Dużo prosiło, żeby od razu po przybyciu Czerwonej Armii do Zachodniej Białorusi była ustanowiona Władza Sowiecka. Nam mówili, że Władza Sowiecka, według ustroju to władza narodu. Sam lud powinien ją ustanowić na zasadzie ogólnego, prostego, równego i tajnego głosowania. Nam mówili; poczekajcie będą wybory i wtedy naród sam wyrazi swoją niezłomną wolę. I otóż nadszedł dzień wyborów deputowanych do Narodowego Zgromadzenia. Ten dzień był dniem głosowania narodu białoruskiego za Władzę Sowiecką. Nam deputowanym dany jest mocny nakaz narodu: aby oddać swoje głosy za szybkie ustanowienie Władzy Sowieckiej w Zachodniej Białorusi, bowiem to jest Władza narodu, najbardziej ludzka, najbardziej rewolucyjna, najbardziej sprawiedliwa na świecie, dlatego, że ją światu dali wielcy wodzowie mas pracujących Lenin i Stalin.

Ostatnie słowa sprawozdawcy toną w nieskończonej burzy oklasków. Po całej sali roznoszą się okrzyki, domagające się wprowadzenia Władzy Sowieckiej na terytorium Zachodniej Białorusi.

W jednym porywie wszyscy deputowani Narodowego Zgromadzenia gorąco pozdrawiają partię Lenina-Stalina, narody Sowieckiego Sojuszu i wzorową Czerwoną Armię.

Przednią ilustracją tylko co zakończonemu sprawozdaniu, w którym dużo miejsca poświęcił charakterystyce sowieckiego ustroju, który zapewnia rozkwit talentów i zdolności wolnym sowieckim ludziom, było wystąpienie sowieckich dzieci-delegacji pionierów B. S. S. R. Dzieci wybiegły na scenę pod dźwiękami fanfar.

W ich rękach znamiona kwiaty, instrumenty muzyczne, książki, portrety ukochanego Stalinatowarzyszy Molotowa i Woroszyłowa, modele maszyn. Dzieci z wielką radością powitały deputowanych, czytały wiersze. (Ciąg na 3 stronie)

Narodowe Zgromadzenie Zachodniej Białorusi

sze, poświęcone wyzwoleniu Zachodniej Białorusi, opowiadały o swoim szczęśliwym, radosnym życiu, nauce, odpoczynku.

One zademonstrowały istne mistrzostwo-wspólnym chórem odśpiewały dzweczne pieśni, odtańczyły plastyczne tańce. Cztery z nich Petia Sołoczeńko, Ania Sołoczeńko, Lida Wajnsztok i Zoja Sobolewska wykonały pierwszą część koncertu na skrzypcach Wiwaldi. Swoje pozdrowienia dzieci zakończyły chóralnym wykonaniem proletariackiego hymnu „Internacjonalu”. Razem z nimi spiewała cała sala. Następnie występuje delegacja pracujących Białegostoku pozdrawiająca Narodowe Zgroma-

dzenie w imieniu robotników i inteligencji. Białegostogu. W swojej mowie Bogusz powiedział: — Wiedziecie, towarzysze deputowani. My wszyscy, cały naród Zachodniej Białorusi chcemy żyć tak, jak żyją pracujący Sowieckiego Sojuszu. Głosujcie za Władzą Sowiecką, za przyłączenie Zachodniej Białorusi do Sowieckiego Sojuszu, za konfiskatę ziem obszarników, za nacjonalizację banków i większego przemysłu. Mamy nadzieję, że spełnicie wolę narodu. Spełnimy — rozlegają się głosy z sali. Po mowie tow. Bogusza, pierwsze posiedzenie Narodowego Zgromadzenia Zachodniej Białorusi ogłasza się za zamkniętą.

cennościami, wszystkie większe przedsięwzięcia przemysłowe, kopalnie rud i koleje ogłasza się wszechnarodowym dobytkiem to jest własnością państwową.

Od tej chwili pracujący Zachodniej Białorusi otrzymują w swoje ręce potężne środki swego ekonomicznego wyzwolenia. banki i większy przemysł. Tym samym dane im są warunki dla podniesienia stanu na-

rodowego gospodarstwa które będzie zabezpieczone trudem wyzwolonych robotników będących teraz gospodarzami fabryk i wytwórni.

Białoruskie Narodowe Zgromadzenie przywołuje wszystkich robotników i pracujących do rewolucyjnej dyscypliny i nadludzkich wysiłków w interesach ostatecznego nowego ustroju.

DEKLARACJA

Białoruskiego Narodowego Zgromadzenia o państwowej Władzy

(przyjęto jednomyślnie na posiedzeniu 29 października 1939 r.)

DEKLARACJA

Białoruskiego Narodowego Zgromadzenia w sprawie wejścia Zachodniej Białorusi w skład Białoruskiej Sowieckiej Socialistycznej Republiki.

W trudny czas, grożący rozgromieniem i zniszczeniem naszego narodu, wielki Sojusz Sowiecki wziął pod swoją obronę życie i posiadłość ludności Zachodniej Białorusi.

Z pomocą niezwyciężonej Robotniczo-Włóścińskiej Czerwonej Armii narody Zachodniej Białorusi wyzwoliły się spod władztwa obszarników i kapitalistów. Na zawsze znikły posępne lata uciemięczenia białoruskiego narodu pod jarzmem polskich panów, którzy pozbawili ich elementarnych praw i godności narodowej.

Pracujący Zachodniej Białorusi zawsze uważali, że są związani nierozwalnym krewnym węzłem ze swoimi braćmi, twórcami Socialistycznej Sowieckiej Białorusi.

Pracujący Zachodniej Białorusi ostatecznie domagają się wyzwolenia dotychczas rozczłonkowanego dwóch części jednego białoruskiego narodu, jednej białoruskiej ziemi.

Uważając wolę białoruskiego narodu za wyższe prawo, Białoruskie Narodowe Zgromadzenie, postanawia:

Prosić Wyższą Radę Sojuszu Sowieckich Socialistycznych Republik o przyjęcie Zachodniej Białorusi w skład Sowieckiego Sojuszu i Białoruskiej Sowieckiej Socialistycznej Republiki, o włączenie narodu Białoruskiego w jedno państwo i położyć tym samym kres rozproszeniu narodu białoruskiego.

Tylko w składzie Białoruskiej Sowieckiej Socialistycznej Republiki naród Zachodniej Białorusi będzie w stanie wyleczyć głębokie rany, powstałe w czasie długich lat niewoli i z pomocą Wielkiego Sowieckiego Sojuszu podnieść stan gospodarczy, rozwijać swoją kulturę narodową, przysługującą oswobodzonemu narodowi i zabezpieczyć rozkwit dobrobytu wszystkich pracujących Zachodniej Białorusi.

Niech żyje Białoruska Sowiecka Socialistyczna Republika! Niech żyje nasza potężna rodzina-wielki Sojusz Sowieckich Socialistycznych Republik!

Niech żyje Białoruska Sowiecka Socialistyczna Republika! Niech żyje nasza potężna rodzina-wielki Sojusz Sowieckich Socialistycznych Republik!

Na przestrzeni długich lat narody Zachodniej Białorusi były ograbiane przez polskich, obszarników i kapitalistów. Wielki narodowy doprowadzony był do ostateczności głodu, Bezrobocie, głód i nędza były jedynym udziałem ludu pracującego miasta i wsi.

Państwo Polskie było więzieniem narodów. Rząd prowadził ohydny politykę przymusowej polonizacji. Białorusini, Ukraińcy i inne niepolskie narodowości były pozbawione praw do rozwoju swojej kultury, posługiwania się macierzystym językiem. Narodowe szkoły białoruskie, ukraińskie i ewrejskie były rozgromione.

Takie były porządki i warunki życia pracujących w Zachodniej Białorusi w byłym państwie polskim.

Narody Wielkiego Sojuszu Sowieckich Socialistycznych Republik podały braterską dłoń pomocy i na zawsze wyzwoliły pracujących Zachodniej Białorusi spod jarzma politycznego, społecznego i narodowego uciemięczenia. Po raz pierwszy narody Zachodniej Białorusi otrzymały prawo dysponowania swoim losem.

Białoruskie Narodowe Zgromadzenie, jako jedyny i pełnoprawny wyraziciel woli narodów Zachodniej Białorusi, zostało wezwane do rozwiązania zagadnienia w przedmiocie wprowadzenia na terytorium Zachodniej Białorusi władzy państwowej.

Rozwiązując kwestię w przedmiocie powierzenia Władzy wzorujemy się na przykład Wielkiego Sowieckiego Sojuszu.

W godzinie ciężkich warunków życiowych naszego narodu, tylko w osobie Władzy Sowieckiej znaleźliśmy swego wyzwolenia, swego potężnego i twierdzącego obrońcę.

Wielkie historyczne doświadczenie narodów Sowieckiego Sojuszu uczy nas, że tylko Władza Sowiecka — to istotnie Władza ludu, gdzie krajem rządzi sam lud bez obszarników i kapitalistów.

W Sojuszu Sowieckich Socialistycznych Republik na zawsze zniweczono najemne niewolnictwo, zniszczono eksploatację człowieka. Każdemu pracującemu

zapewniono prawo do pracy, prawo do odpoczynku, prawo do materialnego zabezpieczenia na starość, prawo do kształcenia się. Troski o człowieka przejął się kierowaniem całym jego życiem. Wszystkie pracujące strony Sowieckiego Sojuszu, niezależnie od ich rasowej i narodowej przynależności, wyznania, wykształcenia, osiadłości, położenia materialnego, mają prawo wybierać i być wybranym we wszystkich organach państwowej władzy. Kobiety korzystają z praw wyborczych, narówni z mężczyznami. W zarządzie państwowym biorą udział szerokie masy ludu.

W Sojuszu Z.S.S.R. zniweczono jest na zawsze uciemięczenie narodowe i nierówność. Wszystkie narody Sowieckiego Sojuszu tworzą jedną przyjazną rodzinę tylko w Sowieckim Sojuszu a niebywałą siłą rozkwitła kultura wszystkich narodów. Sojusz Sowiecki nie zna wcale upośledzonych narodowości.

Przykład Sowieckiego Sojuszu i gorzkie doświadczenia naszego życia w pańskiej Polsce upewnia nas w tem, że tylko Władza Sowiecka może uwolnić narody Zachodniej Białorusi od eksploatacji, nędzy, głodu i bezprawia. Tylko Władza Sowiecka zapewni nam polityczny, gospodarczy, i kulturalny rozkwit, zapewni swobodę narodowościowego rozwoju wszystkich narodowości Zachodniej Białorusi.

Białoruskie Narodowe Zgromadzenie, wyraża niezłomną wolę i życzenie narodów Zachodniej Białorusi, ogłosić na całym terytorium Zachodniej Białorusi ustanowienie Władzy Sowieckiej.

Od tej chwili cała Władza na terytorium Zachodniej Białorusi należy do pracujących miasta i wsi w postaci Rad pracujących deputowanych.

Białoruskie Narodowe Zgromadzenie, jest mocno przekonane, że cała ludność Zachodniej Białorusi skupi się dookoła Rad pracujących deputowanych, celem całkowitego ustanowienia nowego ustroju, dla zapewnienia rozkwitu życia gospodarczego, kultury i dobrobytu narodów Zachodniej Białorusi.

Niech żyje Władza Sowiecka! Niech żyją Rady pracujących deputowanych! Niech żyje Sojusz Z.S.S.R. — Socialistyczny patron robotników i włościan!

DEKLARACJA

Białoruskiego Narodowego Zgromadzenia o nacjonalizacji banków i większego przemysłu

(przyjęto jednomyślnie na posiedzeniu 30 października 1939 r.)

Wyzwolony spod władzy obszarników i kapitalistów naród Zachodniej Białorusi na swoich meetingach i posiedzeniach zadawał pytanie o konieczności nacjonalizacji banków i większych przedsiębiorstw.

Banki w ręku polskich magnatów, obszarników i kapitalistów służyły po to, żeby wzmocnić władztwo eksploatatorów, dać im możliwość żyć na rachunek trudu robotników i włościan. One przyczyniły się do przelania dobrobytu narodu do kieszeni kapitalistów, obszarników i spekulantów. Fabrykanci i właściciele wytwórni w sposób nieludzki eksploatowali robotników, wyzyskiwali rzemieślników, wyłudzali za bezcen surow-

ce od włościan Zachodniej Białorusi. Nagromadzając ogromne bogactwa, fabrykanci i właściciele wytwórni trzymali w kabale i nędzy klasę robotniczą. Bezrobocie i związane z nim niezabezpieczenie i niepewność jutrzejszego dnia było stałym udziałem robotników Zachodniej Białorusi.

W celach zniszczenia eksploatacji człowieka i pozbycia się parasolów — fabrykantów, właścicieli wytwórni i bankierów, ich władzy nad pracującym narodem, Białoruskie Narodowe Zgromadzenie proponuje nacjonalizację banków i większego przemysłu na terytorium Zachodniej Białorusi.

Od tej chwili banki z ich

Deklaracja

Białoruskiego Narodowego Zgromadzenia o konfiskacie ziemi obszarników.

Pracujący Zachodniej Białorusi z pomocą wielkiego Sowieckiego narodu zdobyli swoje wyzwolenie i na zawsze pozbyli się władztwa obszarników i kapitalistów. Organizowane z inicjatywy biednych i średnio zaможnych włościan, Włościańskie Komitety ulżyły zmaganiom włościan dla zawładnięcia ziemią obszarników, ziemią klasztorów, wyższych państwowych urzędników i przekazać ją na korzyść, pracujących włościan.

Zniszczenie ziemowładztwa obszarników i likwidacja na tej podstawie bezrolnych i mało-rolnych szerokich mas włościanstwa, oznaczają, że głódowi i nędzy włościan, tym stałym robotnikom politycznego i ekonomicznego władztwa obszarników i kapitalistów położono kres.

Białoruskie Narodowe Zgromadzenie, kierując krewnymi interesami pracujących włościan i wyrażając wolę wszystkich pracujących mas, ogłasza na terytorjum Zachodniej Białorusi konfiskatę bez wszelkiego wykupu ziemi obszarników, ziemi klasztorów i ziemi wyższych państwowych urzędników, z całym ich żywym i martwym inwentarzem i znajdującymi się zabudowaniami.

Od tej chwili cała ziemia Zachodniej Białorusi z jej naturalnymi bogactwami jako też lasy i wody ogłasza się ogólnonarodowym dobytkiem i jest własnością państwową.

Białoruskie Narodowe Zgromadzenie zatwierdza przeprowadzone przez Komitety Włościańskie odebranie ziemi obszarników i przekazanie jej na rzecz pracujących włościan.

Białoruskie Narodowe Zgromadzenie wzywa pracujących włościan do surowej ochrony byłych majątków obszarników, urzędów, inwentarzy i lasów, ogłoszonych obecnie własnością narodu od zniszczenia i rozbiórki.

Ziemią obszarników i majątkiem mogą rozporządzać się tylko komitety włościańskie.

Z ziemi może korzystać tylko ten, kto się nią zajmuje, kto sam ziemię uprawia.

Niech żyje pracujący naród Zachodniej Białorusi, jedyny prawny właściciel całej ziemi.

Niech żyje sojusz robotników i włościan.

Rozporządzenie

Prezydium Wyższej Rady B. S. S. R. o przesunięciu terminu zwołania nadzwyczajnej III-ciej Sesji Wyższej Rady B. S. S. R.

Zmieniając Rozporządzenie Prezydium Wyższej Rady B. S. S. R. z dnia 23 października 1939 roku przesunąć zwołanie nadzwyczajnej III Sesji Wyższej Rady Białoruskiej Sowieckiej Socjalistycznej Republiki na 12 listopada 1939 roku w mieście Mińsku.

Przewodniczący Prezydium Wyższej Rady B. S. S. R.

N. Natalewicz

Sekretarz Prezydium Wyższej Rady B. S. S. R.

L. Papkow

m: Mińsk, 27.X.1939 r.

Delegacja wyjechała do Moskwy.

Wczoraj o godzinie 3 minut 45 specjalnym pociągami z Białegostoku wyjechała do Moskwy wybrana przez Zgromadzenie Narodowe Zachodniej Białorusi delegacja upoważniona do wręczenia postulatów powziętych przez Narodowe Zgromadzenie towarzysowi Stalinowi i Sesji Wyższej Rady Sojuszu Z. S. S. R. W skład delegacji wchodzi 65 deputowanych Narodowego Zgromadzenia — wybranych narodu.

Wybrańcy wyzwolonych narodów w Moskwie

Spotkanie na dworcu kijowskim

Przeszło 8000 pracujących stolicy zgromadziło się 31.X przed dworcem kijowskim na spotkanie pełnomocnej Komisji Narodowego Zgromadzenia Zachodniej Ukrainy, delegowanej, celem złożenia sprawozdania Rządowi Z. S. S. R. o powziętych postulatach przez Narodowe Zgromadzenie. Dworzec ozdobiony był czerwonymi sztandarami i napisami.

Punktu o godzinie 10-ciej na peron nadjeżdża pociąg. Przy burzliwych oklaskach spotykających, z wagonu wysiada 63 deputowanych Narodowego Zgromadzenia Zachodniej Ukrainy — profesor Studzinski, nauczyciel Franko, Kowal Duda, włościanin Szkanidna i inni. Razem z nimi do Moskwy przybył sekretarz C. K. K. P. (b) U. towarzyszy Chruszczew, sekretarz C. K. K. P. (b) U. Burmistenko, przewodniczący Prezydium Wyższej Rady U. S. S. R. towarzysze Hrebnich, komendant 1-go stopnia towarzysze Timaszenko.

Grim „internacional”.

Gości zasypują kwiatami. Oni wzruszeni. Unoszą się okrzyki na cześć braci jednej krwi — ukraińców, wyzwolonych spod jarzma polskich panów.

Sekretarz MK i MGK WKP (b) tow. Szerbakow zagaja meeting, poświęcony spotkaniu przedstawicieli Narodowego Zgromadzenia Zachodniej Ukrainy.

Spotkanie na dworcu Białoruskim

Lince przylegające do dworca białoruskiego ozdobione świątecznymi sztandami. Na frontonie dworca, portrety Lenina i Stalina, kierowników partii i urzędu, napisy powitania.

Peron zastawiony szeroką pluszową ścieżką, wszędzie kwiaty. Przy dworcu kolejowym od skraju do skraju pełno ludzi. Zebrało się powyżej 10.000 osób. Punktu o tej godzinie pociąg zbliża się do dworca. Goście wychodzą na peron. Przyjacie przywitania i okrzyki, hurra.

Razem z pełnomocną Komisją Zachodniej Białorusi do Moskwy przybyli: Sekretarz C. K. K. P. (b) tow. Chruszczew i komendant 2-go stopnia tow. Kowalew.

Na dworcu kolejowym odbył się uroczysty wiec, poświęcony spotkaniu przedstawicieli Narodowego Zgromadzenia Zachodniej Białorusi.

(Tass)

w Grajewie

Kółko dla nauczania Stalinowskiej Konstytucji

W mieście Grajewie zorganizowało się Kółko dla nauczania Stalinowskiej Konstytucji. Zapisano się 32 osób. Członkowie Kółka będą się też uczyli języka rosyjskiego i zapoznają się z zagadnieniami bieżącej polityki.

3 listopada rozpoczną się wykłady na temat „Życie młodzieży Sowieckiej”.

I. Tomczyn

Przygotowania do uroczystości październikowych.

Intensywnie poczynione są przygotowania przez grupy artystycznej samodzielności do wielkiego święta pracujących całego świata — XXII rocznicy Październikowej Socjalistycznej Rewolucji. Chór rekrutuje się z 20 osób. Z ogromnym zainteresowaniem uczestnicy uczą się piosenki sowieckich kompozytorów: „Pieśń o Stalinie”, „Jeśli jutro wojna”, „Katusza” i in.

W orkiestrze smyczkowej bierze udział 6 osób. Oni też przygotowują ciekawy program.

Kółko pozostaje pod kierunkiem nauczyciela śpiewu Zubkowa.

* * *

Pod kierunkiem tow. Kamińskiej zorganizowało się kółko baletu z 10-u osób. Przewidziane są indywidualne i zbiorowe tańce.

* * *

W związku z uroczystościami Październikowymi odbywa się upiększanie ulic. Na ulicach Rajgrodzkiej, Boguszeńskiej, Szczuczynskiej i in. przesadzono 46 i posadzono około 500 nowych drzewek.

Zbarowski

Mowa Chamberlaina w Izbie Gmin.

Londyn. (Tass) W Izbie gmin premier Chamberlain, dał w swoim exposé tygodniowy przegląd działań wojennych.

Na wstępie powiedział, że w ciągu ostatniego tygodnia na frontach nie było żadnych ważniejszych operacji, zaś tylko krótkie pograniczne potyczki, ze współdziałaniem eskadr lotniczych.

21 października niemieckie samoloty atakowały konwojowane statki angielskiej floty

handlowej, przyczem nikt nie ucierpiał, bowiem nieprzyjacielskie samoloty były zawsze zauważone.

Były też zauważone łodzie podwodne przeciwnika i jedna z nich została zniszczona, zaś dwie uszkodzone. Zatrzymano pięć statków handlowych przeciwnika.

Chamberlain także opowiadał o pakcie Turcko-Francusko-Angielskim, w związku z czem teraz prowadzone są pertraktacje

o okazaniu Turcji finansowej i ekonomicznej pomocy.

Przechodząc do zagadnień politycznych, Chamberlain powiedział:

— Tydzień temu oznajmiłem, że nie otrzymaliśmy z Berlina propozycji, zasługujących na poważne rozważanie. (Chamberlain wtedy powiedział, że mowa Hitlera nie zawiera żadnych konkretnych materiałów. — Uwaga redakcji Tass).

W tym tygodniu słyszeliśmy

mowę niemieckiego ministra spraw zagranicznych Ribbentropa z Gdańska, która jednakowoż nie zawiera żadnych praktycznych propozycji. Ale moim obowiązkiem jest zdemontować obwieścić Ribbentropa, o rzekomej odpowiedzialności Anglii za tę wojnę. Anglia nie ma żadnych zamiarów zaborczych i wogóle tej wojny nie chciała, ale była wciągnięta wbrew swej woli. Odpowiedzialność za wojnę ponoszą tylko Niemcy.

Redaktor odpowiedzialny:

M. E. KUSOW.

Adres redakcji: Grajewo, gmach Tymczasowego Komitetu.